

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4480/2022
01.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Илије Зиндовића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мишковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6538/21 од 16.12.2021. године, у седници одржаној 01.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6538/21 од 16.12.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6538/21 од 16.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 7043/19 од 15.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид поступка. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужилци на име неисплаћених месечних износа припадајуће инвалиднине за период од фебруара 2016. године закључно са септембром 2019. године исплати износе из тог става изреке, са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ, почев од 25.-ог дана у месецу за претходни месец до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у преосталом делу којим је тужилца тражила да се тужена обавезе да јој на име неисплаћених месечних износа инвалиднине за период од јула 2003. године закључно са јануаром 2016. године исплати укупно 862.456,16 динара, са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ, почев од 25.-ог дана у месецу за претходни месец. Ставом петим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6538/21 од 16.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе странака и потврђена првостепена пресуда, у ставу првом, другом, трећем и четвртим изреке. Ставом другим изреке, првостепена

пресуда је преиначена у ставу петом, тако што је обавезана тужена да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати 158.001,97 динара, са каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује у смислу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о испуњености законских услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да не постоје разлози који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса. Наиме, разлози на којима је заснована побијана одлука другостепеног суда нису у супротности са тумачењем права и правним схватањем овог суда у погледу примене члана 172. Закона о облигационим односима и чланова 110 Закона о пензијском и инвалидском осигурању и 69 Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца (Сл. лист СРЈ бр.24/98, са изменама и Сл. гласник РС бр. 101/05). Како у конкретном случају није потребно уједначити судску праксу, јер је побијана одлука донета управо у складу са праксом судова у Републици Србији, а уз ревизију нису достављене другачије одлуке којима би се указивало на другачију примену права и различиту праксу, Врховни касациони суд је применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или потраживање у новцу, на предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 25.03.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 379.784,50 динара и не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра, због чега је Врховни касациони суд на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић